

bunu ben demedim ●

1 ● sapere aude

● ytun tez

*bu sayfa kasten piç gibi bırakılmıştı. ama piçleri seviyoruz.
bu sayfalarda yer alan ürünlerin hiçbirine ideal zihinsel düzeyimde kefil değilim.*

İçindekiler

<i>Askıdayken doğa</i>	5	26	<i>Romantik Dadaist Ferman</i>
<i>ancak biz</i>	6	28	[]
<i>dahasonraisimkoyacağımelbet</i>	7	29	<i>Saklambaç-1</i>
<i>azbycv</i>	8	30	<i>Sen bir gün gideceksin</i>
?	9	31	<i>Sevişerek kaçalım!</i>
<i>en güzel çocuklar hep asi olacak!</i>	10	32	<i>süzülen doyum</i>
<i>Gelinlerim</i>	11	33	<i>Ve mecbur</i>
<i>GİZ</i>	12	34	<i>yalayarak kelekleri gri havada!</i>
<i>Çarpma</i>	14	35	<i>Yol Hayallerinden İkilene</i>
<i>İN</i>	15	36	<i>SED</i>
●	16	37	<i>yim</i>
<i>Karşı emrimdir!</i>	17	38	<i>bize methiye</i>
<i>kısmen düşlediğimde</i>	18	39	<i>vlp</i>
<i>kıssa</i>	19	40	<i>ısrar—</i>
<i>Korkak durum</i>	20	41	<i>TAVŞANTAN</i>
<i>Kuyu</i>	21	42	<i>hazır</i>
!	22	43	<i>İsimsiz [iltihaplı şekerler kaniyorum...]</i>
<i>büyü</i>	23	44	,
<i>Meşr-u Aşk</i>	25		

OT'tan: Şiirlerdeki *italik* ifadeler, alıntı değildir. Çağrışım veya alıntı yapılan yer, belirtilmiştir. Edebiyat ürünlerindeki genel kanı gereğince bu nota ihtiyaç duyulmuştur.

Ruhumun mantık kisvesi altına girdiği zamanlar...

Siz saç biz selamet.

Askıdayken doğa

Şakayla karışık müzakere
çöker sahile:

tek insan yok,
birkaç sebepsiz kuş,
-kumdan sevap ayıklıyorlar-
içine sinmiş deniz,
ah, bir bebeğe meydan okuyor deniz!
olağan'ı kalp gibi okşamakta

kaderi muallak bir çift parmak
sızıyor suya,
iyi dilekler çıkaracak vaziyetten,
adil oltalar ve denize baş koymuş yıldızlar.

bakınıyor afacan şair,
hangi dalgadan bir güzellik çalsa...

ancak biz

"sana dokunmamış olmam
en büyük
erdemimdir!"

düpedüz efkarlarım var, varlar
ve kanın kabuğu ancak biz,
bir toprak çaresizliği; değmeli fakat,
tüm dalaverelerine karıların,
parmağı düşmüş kalemlere, iz bırak
boğaza takılan uğurböceklerine, değmeli
gelmiş geçmiş meymeletsiz şu an.

el görmemiş ümitsizliğim, yalan söylemiyorum!
bölük pörçük duyuyorum gayrisini.

inatla var olan bizlerle itham ediyor geceyi,
bu bir biz olgusu, sarı ve kadınsı:
alay edilebilecek kadar böyle,
burnundan soluyan geleceklere sarılıyorum
(burun ben,
soluk sen,
gelecek biz?
şaka mısın
arkadaş!)

sakince eriyorum, sesim
duyulmayan, sesini
kemirenlere...

bunu bilmeyeceksin: bu,
bir toprak, bir toprak çaresizliği.

dahasonraisimkoyacağımelbet

bir de gülüşün dinmeseydi sesimde

*

konuş: yitik diyebilirdi ona bazıları.
kudüs'te koşuşturan ufak kız havası
hakim sınır anlayışında,
hakim dudak kenarında,
aniden ortaya çıkıveren acemice
el sallama telaşı giriyor
teni feci parfümlü içimin
davul ataklarına.

*

bir de gülüşün dinmeseydi sesimde

* * *

kimseye söz etmeyeceğim patikalarda geçen çocukluğundan.

*

sus: kelime niyetiyle abhazya bağlarında
ufak oğlan havası
hakim bağımsızlık anlayışında,
hakim hiç duyulmamış şivelerde,
ter kokusuyla kutsanmış kan yanağında,
yanında sigara tütüren eksiksiz bir deli,
bu hallice, el yapımı tatlı şarap
tonlarca giriyorum içimin
davul ataklarına.

*

kimseye söz etmeyeceğim patikalarda geçen çocukluğundan.

azbycv

gündoğumuyla yitimimi kelimeye adıyorum.

çepeçevre intikam için, varlığımı doğrultup yepyeni gözüne,
kalkımlar söndüğünde dibe çıkmak için, ayaklarımın acele diken müptelalığı,
hakedilmiş hatalarla, yıldızlarla ezginliğe sığınmak için, durmadan kıskanan mükemmeliyet
ben siyah bir güne beyaz diyorum ilüzyona yapışmak için, hepsini sunuyorum.

mühim olan, karanlığı karanlıkta anlatabilmek.

tikli şairlere dönüşen kalemler de,
güneşte, şerit şerit hayat ve
ayda, yutulan durumlar,
doğumunuzu kıskanmamak elde değil.

en güzel çocuklar hep asi olacak!

ruhlarının paçaları salıncağa takılmış;
buram buram bâh; sök akdenizi!

bedevî kanatlı yek istikamet melek,
niyetin yeşil gözlü çocuklara kalsın,
militan şairler büyütsün, bağırsın:

ya matbaa ya tebaa!

bu şiirin ardından
bir çocuk korosu dinlemeli!

Gelinlerim

güneşle ansızın kayış
koparır, toprakta
dinmeksizin
bıçak biler gibi dinlerim
gelinlerimi

umutlarım, arzularım sözümona,
çocukluğum ve yo(ğ)rulmuşluğum;
saç tellerimde kesilmiş
bir
er
buluta evrildiler.

onlar bükülüp
zaman kaçamağında
sigarama hesap sordular.
övgüsel (gibi yumuldu) göğün dibinde
metresleri sorguladı beni.

toprakta doymaksızın
bıçak biler gibi dinlerim
gelinlerimi
tenlerini boyadığım kirimle gözlerini
oyaladığım ruhumla kıvılcımlarımla ve
takip edilmişliğimle duyduğum gibi
gömerim
gelinlerimi, bazen
sebepleri cennete.

sebepleri cennete mal olmuş.
duyduğum gibi söverim
gelinlerime, çoğu kez
ajanlarımın karneleriyle süslerim
gelinlerimi.

GİZ

dudak çatlaklarından emiyordum
ruhunu, cariye düşman kesildi bin-
netice: göklerinden gülsuyu meniler
akıtacak, bizdik!

*dağlara çıkar bağıra bağıra şarkılar
söyledik,*

ne güzellik saplanırdı,
ne geceleri anneler
eşlik ederdi, özen gösterirdik.
.acıya:

göklerden
ay, havalardan serin olsun diye.

Fakat bir giz taşıdı ay ve serin,
apansız akan, sürekli akan,
durulan...
çıplak, katı uğultuya gebe,
çevresinde kir bırakan yara
bantları gibi,
lanetli bir muska diyip geçelim,

Adam	vasiyet	geride
kalır	silinir	biri
içinden	bundan böyle	kötü
ölür	bir hatıra	kalmak
silinen için	olan	gerek
tarafsızlığı	görmek ve	tarafsız
görmemek	isyanının	kalandan
ve o görsün	büyük bir	yaratılma
telaşla	ölüyü	sancısı

Bunun ardından,
ne hikmetse yengeç yürür
öne arkaya, dövme yapar
imam sövdüğü ateşi

mihenk taşı idi aranan,
ne hikmetse,
sağa sola döşenmiş,
mucizevi zihinler

*herkesin doğrusu
kendine yalak açmış,*

mükemmel küre yokmuş
geometride, ve hiç doğru elle
tutulmazmış diller gözlerde,

giz,
kanayarak su içmekmiş
kana kana değil,

kanmak yok sabite,
ümit henüz uçmuş tırnak
yeni kesilmişlerimden,
giz,
ayy!
şımarrırık çocuklar gibi doluşmuş!

Çarpma

Önümde sevecen bir gölge
güneş arkamı kolluyor
ikinci namazını kovuyor şehirden
gölgemin dibinde bir papatya
sarışın, gözlüklü
saçları dağınık, dipleri topraklı
üstü başı okullu
gülümsüyorum
solumda koca bir apartman eğiliyor
şantiye sağımda sosyalist bir çaba
güneşe bakıyorum
yıldızlar görülmeye değer böyle yakınken
bir motosikletlinin tekeri kıskanıp
bakışımı patlıyor sıcak ve sesli
kafamı çeviriyorum
gölge gitmiş
dağınık saçlı gölgeye bakıp iç çekemeyeceğim
yürüyorum
elimi sen tutuyorsun.

İN

Seni değil, birini yeterince
sevememek-
ten-
in gözüme saplandığı anlarda

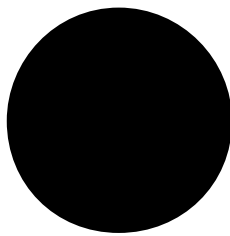
Terbiyesiz çıkarlar, pes! -
indeki çocukluğuna kserken,
Ahenkli aşçılığında gurme tezimi verirken,
Sen beni bedavaya yalnız bırakırken,
(hele hele, şu an yüreğim hala uyuşuk zonklarken,)
Ben,
Ben, gururumla peygamber maçlarında hakem olurken,
Ve hep taraf tutmaya çalışarak... ,
Klarnet afacanlılığını belime belime srterken,
(hele hele, dokunmadan alt üst etmen gecelenmiş ilzyonlarımı... ,)
Bir doğu ezgisinde dilediğinde hayat bulurken içim,
Kana kana su içim bir zariflikken,
Komutanlarımın gölgesinde bayrağımı,
kumaşı ruhtan bayrağımı göğsüme saplarken,

Koyu tenlerin gllesinde bayır aşağımı,
karanınca karıncalarımı otladığım bayır aşağımı aşarken,
Koyu tenlerin göllerinde bğrm,
kumu asil ruhban bğrm gözüme saklarken... ,

Dilimi takatsiz bir uzuv gibi gözünün yavrucağına uzatırken,

Sana kaç kere ölmeyi göze alabilirim,
bilmiyordum.

Öyle sıkmişım çocukluğunu.
İN gibi.

Karşı emrimdir!

beni dinleyin!
onun bunun çocuğu ederim güzelliğini,

beni dinleyin!
pörsümüş bir yaşmağa sarılı diliniz,

hayatı evlat edinmeden uçacağız
tüy olup, ruh kalıp,
üzduğünüz bebeklerin haddi hesabı kalmayacak,
uğruna kelle harcadığınız sapkınlıklarınız,
amaç hiddetlerinizde pişirdiğiniz geçmişleriniz,
hepsi bir sanrıya dönuşürse ve sen,
pisi pisine kaybetmiş olursan:
 dumanın doyulmaz nefesini,
 alkolün aklanmaz şizofrenisini,
 uykunun dinmez çağrısını...

o azman anda
yaklaşma pişman ideallerinle,

çektığın her nefesi iade et ağaca,
zihnine yapışan mânadan arın,

ben sana şüphesiz bir hayat vaad ediyorum,
sırf tanrılarını severken öldür diye!

çünkü

henüz doğmamış bir yalan
elbet peygamber olacaktır!

o zaman

buradan bakıldığında, tüm evren
bir yanlış anlamadan ibaret...

**hoşgörü değil ihtiyaç, sevgi;
görme makûl, fakat duy sen gibi.**

kısmen düşlediğimde

kalemimde bir yoksunluk
ismin: sivri uçları boğazıma takılıyor,

biz ki vahşileştirdik hep o uçları!
özlem dolu hazin isimleri!

şimdi kırık bir nefes burnumda,
solukta ne güneşler battı,
ne sarhoşluklar iman içinde!

uzun uzadıya aforizmalar bağırdım cismine,
hasretin ilk ve son günlerinde ağza alındı
sabır,

kuş'i doyum, böcek sanrısıyla
kara silgiye dalış yaptı,
içini boşalttı tatmin tahsillerimin,
daha da,

özlem dolu hazin isimler!

ismin, is-mine!

kıssa

Can atölyesi sanki bre!
İlmek ilmek yavru dokur ana!

Korkak durum

yabancı bir cisim gibi yaklaşıyordun,
münzevi bir gündüzün gözünü açmaya,
duruma kötücül ihtimaller sokuşturmaya,

dalga, durgunluktan intikam alacak.

tanım güdülemeyecek oluşlar gibi yaklaşıyordun,
sahiplendiklerimi tehditin ederek
kendinden emin,

seni henüz def etmiş, yaverlerinden
henüz tüyebilmiş kadar
tanıdık bir endişe kapladı,
mekanda boğulan zihnimi...

KUYU

yılbaşı gecesi gelen sahte ilhamlar
ördü orayı.
yaklaşırken, aristokrat eller çaldım
çavdar tarlasından.

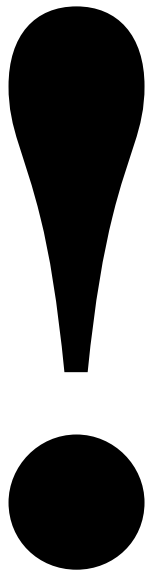
yolda:
sen de öğreneceksin
süzülür gibi sevişmeyi;
ahdeder gibi görmeyi
yatağı, dolabı, kalemi, kazağı,
şişeyi, kitabı, defteri, çöp torbasını,
ayakkabıyı, kül tablasını, parfümü,
ilacı, pencereyi, binayı,
dağı, kuşu, güneşi, bulutu, yağmuru;
gördüğün nesnelere el değmeden
dizmeyi şiirine.
öğrenecek fazla şeyin kalmadı.

kıl dönmesinin tıpkısı
baş dönmesi duyacaksın.
anı kutularının menteşelerini sökeceksin,
kilitleri varlığına kına yakılmış.

kuyunun dibini göreceksin!
kuyunun dibini boylayacaksın!

çözeceksin muammayı...
biraz hırs, biraz acizlik
çocuklar perçemlerini kaldıracak gözlerinden

onlar da unutacak bildiklerini...

büyü

sizden kaçan çekişmeler sonrasında büyü
uyumayacak,
saçaklarını usulca yerleştirip odalarınızın gecelerine,
mantık aşkına! uyumayacak.

rengini belli etmeyen tanrı vergisi.
gelecek de sizinle kalacak, geçmiş de,
kaale alınmadan büzülen an aralıklarını götürececek,
var olmanın sığmadığı ve yok olmanın duyulmadığı
duygu aşkına! “sönse...” dedirten sızıntılara yaklaşacak.

akılcı sesler fısıldayın bana,
tutunma kollarım! kulağına tökezlemeleri çağırdığında
bana veda sözcükleri yazın kollarım,
sabır, tüm sevdiklerimi öldürüp

an aralıkları!

bu hayat tek merdivende inecek.
bu ölüm tek merdivende çıkacak.

düpedüz ben, alacalı tapınmalarına ihanet bu
ben bir başkası değil,
sen de benden yaşlı değilsin ve sen,
düpedüz ben, kimse seni bana ittirecek kadar,
o denli cüretkar olamadı.

dönencelerinizde bahaneler birikti, resim
köşelerine imzalanmış korkular,
his çırpınışları, damar çarpışmalarım.
ısırimlar, sanrılar yitime dair: rutubet.

peygamber kostümünüzü giydim, ihanet bu
benden başkası değil,
sıfatsız boşluktan istisna niyetine kayıvereceğim,

günlerim gelecek,
esrarlarıma akın akın istismar çökeceğim.

size kafi yalnızlığınız gece, geceleri
kan revan zaman, kınından çık zihin
uykumda çekinen pıtrak -kayıklar-
bedenlere açıp seni,

özlemi dar ediyorum kendime:

ölmek gerek.

Meşr-u Aşk

bir böcekten korktuğum kadar
bendeki kelebekleri sev.

benim göz kırptığım yıldıza
dua et
diller boyu tarif etmeye yeltendiğim
kokuya bürün
dişlerimi cümbür cemaat içine
soktuğum yavru ağzı, o rengi
gözkapaklarının altına serp

istanbul meşru kılıyordu bizi,
bu, süt dökmüş kedi gibi
çocuğun, gözlerinin nasrıyla
ipek heyecanımıza göz kırpışından belliydi.

vapura adım attığında sen,
tarihi yarımadaadaki tüm camiler
yıkılıvermişti;
gençler hala tarlabası rüyalarında
ıslanıyor,
gençler hala kabadayıcılık oynuyordu
mahallenin esnafına,

kandırdığına hayat kusan şehir,
çevirdiği tüm daleverelerin önünde
meşru kılmaktaydı!
göz ayalarımız el kapaklarımızda...

02.08.2009

Romantik Dadaist Ferman

yok efendiler.
yok hurma süvarilerim.
ben işte bu sızıyı sizden
çıkarıyorum
-hem çekip alıyorum içinizden-

elinden tutup, şeytan kutusu gibi,
ay'ı takdim etmemeliydim.
bulutlar itti gece, sonumuz hayroldu.

ben seni koşuyordum dört nala,
yelelerim rüzgarda tutku savuruyordu,
sana allayıp pullayıp,
ufak kutularda sakladığım
el yazması bir geçmiş sunuyordum.

konusu külliye hayalden alınmış,
tütünü geniz yakan cinsten
yaralarla makyajlı beden hikayeleri,
tonton yüreklerin sönmesi,
kadife hazinemin erimesini
gün yüzüne çıkarıyordu.

denilen şu ki,
altım yeşil üstüm mavi,
içim mihenk dışım cenk...
yok efendim,
didindiğim falan yalan burada,
bir kazan siyanürü zehirler oldu
topaklaşan sızılarıım.

haliyle, bir süre devredışı merhamet.

ölümden korkan empat var yakınımda
klişeleşmiş meleği ayrıştırma umudunda.
kan duymaya dayanamayan iğne, iğneci var!
kan, canlılığa denk gelmiş onun nazarında,
kan, yoğun falan değil, düpedüz
pasta süslemesi olmalı nazarında!
nereye akıp, nereyi yaşattığını bildirsin kan...

kitab-ı mukaddes şeklini almış
göğüs kafesi bulunur bende.
kafası bitlenmiş biricik harfler

orda, burda,
serseri gezegenler gibi
bulanık ilk canlı telaşında,
endişe bir yerde daha hakim:

tanrılık makamı, henüz
verecek karar;
şans mı olsun imza,
yahut kat'i mi olsun göz kırpış.

biraz öncenin faili ve sonu meçhul
ölümünden korkan empati köpekliğe terfi etmiş
gün batımından sonra.
o zamandan önce, ne gündüz
ne de gece -uyuşturur zihnimi-
pek güzel kısa zaman,

arada doğma meselesi;
ancak arafa-peygambere,
tercümana-pipiye,
azınlığa-kadına,
günün o vaktine ve anneme
bu kalmışlık.

gün batımından sonra çıkıveren köpek
duygu kuryeliğine soyunmuş olsa.
hatırlatıyor beş saatlik dolu dolu umudu;
yanaşıveriyor köpek:

“böyle duysa, her fırsatta
gelirdi kabrime. Ama ölümden
korkar o.”

romantik final sahnemde kameraya
göz atıp, külaha vuruyorum kendimi.

lan çocuk!
sana anlattım!
tehlike arz eden şey:
Schrödinger'in kedisi!
eksiklik ne diye sorma.
yüzümü kaplayan toprak gibi küskünlükte
kendi evi gibi yayılmış olan
bir romantğin fırçasında,
ve bir dadaistin kaleminde.

Saklambaç-1

Kimseye söyleme!
Saklambaç oynayacağız şimdi hayatla!
Ebe yok! Ebe herkes!
Ebe uzay takibinde! Başla!

kürek kemiğinde sörf yaptım
geçenlerde
onların her birinde kanlanmış göz gördüm
her bir harfim pul pul döküldü tenime
terör gibi saplandılar tenime!

alev mağduru bir oksijen çifti kısmen,
azıcık ekmek kııntısı tanrı karnında,
kıpırdamadan söylenen şarkılar gibi,
-ah, o çocuğun dudağının altın oranda kıvrılması!-
öylece adım atıp geçer oldu an.

Sen bir gün gideceksin

seni içimdeki tüm polislere
dvdrmek istiyorum, ocuk.

ince tenli uzuvlarına dalmak üzereydim,
uzun süre sigara imemişliğin verdiği baş dönmesiyle
ben senin gzbebeğine omuz atmak üzereyim.

sen inadına inadına,
inancıma kirpik ularımla batıyorsun.
beni sevmiyorsun sen.
sözlerindeki bytelerle ruhumun
parçacıklarını, kocaman parçacıklarını
damıtıyorsun.

yarın ben saat kulesine tırmanıyor olacağım,
yahut sen dağımın tepesinden yuvarlıyor olacaksın
beni
her gece rasgele düşünüyor bulacaksın
kendini
tutarsızca kucağıma atacaksın
sen
dillenmiş, şüpheli hayallerimin içine sızacaksın
onları
diri diri hayattan def edeceksin.
bildiklerimin aksi ispatlanacak.

sen bir gün giderken,
kalbim olabildiğine büzülüyor olacak.

ocuk,
sen bir gün gideceksin.

Sevişerek kaçalım!

gümbür gümbür sızıyordu ellerimizden
biriktirdiğimiz bakışlar,
sessizce, dilimle yanağına yazıyordum,
kabuslarından taşmış,
sırtıma yumrukluyordun: hoşça kal.

süzülen doyum

bekleyiş asaletiyle taçlansın!
kendime has poşet cazlar
ikram
ediyorum dil tanrısının
ağzına
kişisel renkleriyle tüm balkon çiçekleri üşüşüyor.

zoraki:
aynaya elini sokan beni
ne sosyalist ne muhafazakar olabilen
serseri arkadaş grupları
üzüyor.
laf atan kayan anasına
kayan yıldıza!

ağaç, adama (geceleri intikam salıyor.)
destek değil,
ağaç, bir soyluluk mücadelesi,
taviz vermeden ölmek meselesi
dimdik: onunki böyle.

umma:
denizler ummuyorum,
mavi saplantılı şairler gibi
göz mavi, göt mavi
kaygısız olmasa, dahi yok mavi!

inşası tamamlanmamış ay!
pulundan dökülen elementler!

toplayın onları.

Ve mecbur

sona er
tenlerin istirahat vakti!

gözümün nuru yüzüne yansıdığında,
havalar kadar yok ve mecbur,
ve renkler kadar tanımsız ile mecbur, biz,
-arasında kaynayalım gün gecenin-
boşluklar ezildiğinde ansızın,
dilin sesime yayılmış, fısılda:
"tu me manques beaucoup..."

yalayarak kelebekleri gri havada!

kazara şair olan bir çocuk gibi,
dökülen şekerli çay, tek kat
-a inen gökdelenler,

.....mişcesine boy atmam,
büyümem gerek
..... yetişmeliyim onlara.

madde şaka yapıyor, sana
dokunamadığımı söylerken,
ansızın bitiveren karalara yaklaşırken

zıttında

batısından sokularak şehre, batarak girerken
olağan hissiyatımı bir gecekondun yangınında
harcarken yanan aile fotoğraflarında,

yalayarak kelebekleri gri havada!

sana dokunmamış olmam
en büyük
erdemimdir!

Yol Hayallerinden İkilime

kafamdan kumaş parçaları sarkar
dilek ağacına iliştirilen basma don
kesikleri...

yol boyunca hayal kur:
yarım saat çocuk ol,
afacanlığınla -ağzında kaynana dili-
parmağında oynat aydedeyi,
sana hediyeler çalsın parklardan,
yeryüzünü kek, gökyüzünü
krema diye tasvir etsin_
on dakika gerilla ol,
ellerin zaten silah, dilin mermi,
günbatımında gömün tüm sevdiklerinizi,
adaleli kolunda gül dövmesi_

bir anlık kendin ol,
kan gövdede, bana sığın,
kafan omzuma tünemiş,
anaerkil bir kabileden
bir uslu ninni fısıldarım.

SED

sebepsiz eşiniyor değiliz.

tabanlarımızın göklerine yabancı delikleri
elbette önce ölüm, sonra maske için serpiyoruz
hoşlanmıyorsun, kızma bana fakat / biz bu örtüleri
seni katliam tanığı yapmamak için örtüyoruz
dediler, öldürelim

sebepsiz eşiniyor olabiliriz.

beyazı siyaha evermeyi kesip, yudum yudum
tahran idamları paçalarımızdan süzülebilir
sayısını bayılmış ansızlık hissiyle/atlarıma-
yerli yerinde boyutlar satın alabiliriz
deliler dediler, öldürelim

sebepsiz eşiniyoruz.

duymanın kuyruk sancılarını takip ederken, öyle ki katil
yaşamak düşünseler
kıvrığını çeken sarhoşlar oluyoruz
benim tam burda olmam, bir yerlerde tam var olmam,
yüzsüz iliklere yanan bilinçte acıyoruz
darmadağın deliler dediler, öldürelim

sebepsiz eşiniyor, dediler, öldürelim!

yim

gölümsemem yazıldıkça sizdeki hanelerime
tümün bacalarında karalanan fikrim / :
sen beni bi' yerden çıkarıyorsun ama
<siz beni eşiklerden tanıyorsunuz!>
duraklarım) gerçekliğini yitiriyor (nöbetlerim
çünkü ne kadar sırttıysam ekvatorlarınıza,
o kadar inemedim
kutupların havalarının tepesinde gazap tahtlarından.
o kadar sürtünüyor sözüm, bulanık
sızı da ikna edemedi,
kılıç kalkan geçiniyoruz işte.

kayada kelebek görünen krizlerde azalıp yürüyorum.
çadırlarım heybetli silahlar saklıyor sırtımda,
göğsüm gözüm götüm,
sikimin başı bayrak direği, deyus!
senin saçına pare pare şehirler kurdum ben!
senin yaşam gücüne, şu bizzat (hayırdır hayret)
sana ait olan grafiti kahkahası...grafiti kahkahası...

yetişkin isyan mekanizman.

bize methiye

sen mum içinde dalavera
kazara yazılan kaderlerin
umrunda! değil kafana göçmelerin,
kafana tütsülerin sebepleri var

sen skandal saçlar içinde yavşak sesi
devr-i mülk bilincin, bilincinin eşğinde
yağmur önceliği! gaspetmiş,
hali hazırda planlı bir tükürme var

sen gelecek içinde yaramazlık
mantık ve duygu katliamların
hakiki! ay fahişeleri ele ayağa düşmüş
yenilgilerinin imkansız niyetleri var

sen ruh içinde bir bedensin

vlp

boğazımda arpa büyüdü
katliamlar yeşerttim, uzaklar
özlettim size

“viva la poesia!” diye bağırın halklardan,
dizime otur,
böyle halklardan:

yalnız bırakılmaya layık hayata sahibiz,
roller diken, cızıltı
roller diken, cızıltı
roller diken, cızıltı
karalanmış boyun gölgeleri, ez
dizimde mumlarını yak, huzurlu
narin ortamlar hazırla kendince;
dilenci de biziz, hayat değil renge doğurduğum.

ısrar—

yaralarım değil, kanım acıyor,
kanım —

rahat bırakırsanız veda mektubumu
yivlerini ezmezseniz sözcüklerin
varlıktan arınmış benliğimi,
istediğim zaman ölüp dirilmeyi,
son vereceğim tüm acılarıma.

ah, tabi anlıyorsunuz beni, *tabi*
yivlerini ezmezseniz ölülerin.
ölümlerim eşikte, eşikte.

suya eziliyorum, geceye ve
zehre de, de ki
havada şarap ve ateş vardı,
uyku apnelerini özledi,
salyangoz sevişmelerine yol açacak:

muntazam, yok olmalıyım.

TAVŞANTAN

sen kaçaksın
ben nazik bir şeytan

Nietzsche'nin rekatları, varoş kapıları
-traşlı sincap hoşlukları, hakikaten!-

var.

YOK.

tolo! tolo! tolo...

onlar,
yanlış trenlerinle bana kaçma,
her biri taşkın seyircileri kelamın,
günlerini yolma, sen sakın seninle
sebepleri güya hakimiyetlerimiz var.

nesneye devrildim.
dile evrildim.
acilen:

sen fenersin
ben vahşi bir tavşan.

KAÇ!

hazır

kadeh

üstüne basa basa kadeh ile

şarabın gözyaşları mitlerinin arasında kalıyor

tüm çocukların evrildiği bir çocuk, evlendiği,

yerlilerin katli ve takibinde düpedüz rasgele düşünce düşünce düşünce,

dizini ve ruhunu kanatınca,

tüm bunlar, arzuyu dindirip fedakarlığın huzruna sığınmayı anımsatıyor, sessizliğin

kıvrımlarında süründürüyor, bir de herkese yuva yapıp kalp verecek, doyasıya vardı,

argolar hey hey yutacak kağıdı, gecesinde en kutsal sesleri de pürüzlü, keşfetsin o deriye

içten dokunmayı, çok çok, çok uzun süreler var, sen dokunmanın kendi oldun, var içip

yok kusmaktan, olduğun da oldu karakollarda işgüzar zihinler, olmadığın da: yıllardır

dostun, gidip adam bıçakladı.

ağzın zehre, 3.

14159265358979323846264338327950288419716939937510

58209749445923078164062862089986280348253421170679

gemi –ruh

durum –uçuşa hazır.

iltihaplı şiirler kaniyorum...

bir bayram sabahında intihar şekerleri emiyorum ölüm sakızları çiğniyorum başımı
kalbimden kopuk lapa lapa küfür veriyorum ciğerlerimden beynimde sarmaşık zehirli
oyunlar oynanıyor duvarlarda sen ezeceksin hayır ben birkaç portre gülmekte arkamdan
ne çukur haldeyim ölemiyorum

yastık ölümleri hasret kafama bir darbe uzaklardan denizler tükürüğüm güneş kronik
ateşim vücutlarım tırnaksız izmir'in kulesi girmiş içime yarmakta beni sonra boğaz'da
bir atla topal kalple atla bir çalmışım o hani geçen gördüğün fahişenin defterini o kanlı
dengesiz geçmiş i kanla karışık ruhsuz ben kusmuşum içine

yokum. yudum yudum sızmış ölüm içime.

bunu ben demedim ●

1 ● sapere aude

Oytun Tez

www.oytuntez.com